

بسم الله الرحمن الرحيم

خلاصه جلسه هشتم تربیت جنسی

استاد نیلچی زاده

در جلسه‌های قبل اشاره شد که شاه‌کلید اصلی در حیطة تربیت جنسی فرزندان حیای

عاقلانه است. برای اینکه فرزندانمان حیا پیدا کنند دو نکته کلیدی را نباید فراموش کنیم:

1- حیا را در ما ببینند و بیابند نه اینکه بشنوند.

2- به راحتی بتوانند حیای عاقلانه و حیای احمقانه را از هم بازشناسی کنند.

تذکر دادن در حیطة حیای در گفتار

- در تذکر دادن باید آداب حقیقی حیا را لحاظ کنیم.
- هر اندازه حیا رعایت شود، قابلیت فرزندانمان برای دریافت حیای عاقلانه بیشتر می‌شود و هرچه در این زمینه کم دقتی شود، مشکلات بیشتری پیش خواهد آمد.
- وقتی شما صریح، علنی و بی‌پرده به فرزندان تذکر می‌دهید، او را جسور و بی‌حیا می‌کنید. به او اجازه می‌دهید که به همان شکل و حتی بدتر از آن به شما پاسخ دهد یا مقابله کند و بگوید: "دلّم می‌خواهد، به کسی چه ربطی دارد؟"
- به هر اندازه او جسور شود و احساس کند که کیانِ نفسش آسیب دیده است، در مقابل شما واکنش منفی نشان خواهد داد.
- امام جواد علیه السلام می‌فرمایند: هر کس برادرش را پنهانی پند دهد، او را آراسته است و هر کس او را آشکارا موعظه کند، بدنام و بی‌آبرویش کرده است.
- قطعاً با تذکرات صریح علنی بی‌پروا، زمینه دریده شدن پرده حیای فرزندان بروز می‌کند.

یکی از مهارت‌های مهم در تربیت هیامداری تغافل است.

- اهل بیت به ما یاد داده‌اند "تغافل نصف عقل است."
- یک مربی و یک پدر و مادر خوب و توانمند، چه چیزهایی را باید نادیده بگیرد؟

-یکی از مواردی که باید دیده را نادیده گرفت، خطا، غفلت و گناهی است که طرف مقابل (فرزند، همسر و...) انجام می‌دهد اما آن را پنهان می‌کند. در حقیقت از این پنهان کاری هدفی دارد:

- 1- یکی از هدف‌های او این است که آبرویش نزد دیگران نرود.
 - 2- دیگر این که اگر دیگران بفهمند او را مجازات و طرد خواهند کرد.
 - 3- یا اینکه اگر مورد سرزنش واقع شود، لذتی که از آن غفلت و گناه می‌برد، دچار مشکل خواهد شد؛ یعنی عسلی که شیطان برای او گذاشته است تلخ می‌شود.
- آیا در همه این موارد باید خودمان را به ندیدن بزنیم؟ بسیاری از افراد از تغافل به دلایل زیر می‌ترسند:

- 1- اگر تغافل کنم، می‌ترسم او از اشتباهات کوچک به اشتباهات خیلی بزرگتر برسد.
 - 2- اگر در قبال اشتباهش چشم‌پوشی کنم، طرف مقابل فکر می‌کند احمق هستم. حتی احساس این‌که مبادا کسی فکر کند ما احمق هستیم حالمان را بد می‌کند. اما نمی‌دانیم که شیطان دقیقاً از همین احساس تکبر ما کمک می‌گیرد و مستقیم ما را به تله‌ی افشای سرّ و عیب دیگران می‌اندازد. در روایت داریم: که "ستاریت را باید از خدا آموخت" مومن صفتی از خدا دارد و آن صفتِ ستاریت است؛ یعنی عیب افراد را جار نمی‌زند بلکه می‌پوشاند.
- در این حالت "منیت" برای فرد مهم است. در آدم‌هایی که خودساخته نیستند دومی مهم‌تر از اولی است.
 - اگر گناه پنهانی فردی را آشکار کردید، چند اتفاق می‌افتد:
 - اشتباهش را آشکارا و جدی‌تر انجام می‌دهد، یعنی جسارت اضافه پیدا می‌کند.
 - برای اینکه از شما مچ بگیرد، شروع می‌کند به انداختن تلسکوپ هابل تا در باغچه زندگی شما کرم خاکی دربیآورد که: "تو به من می‌گی؟ خودت یادت رفته؟ صبر کن به تو بگم که خودت چه کارهایی می‌کنی!" در حقیقت به قول قرآن، ابلیس ملعون عداوت و بغضاء ایجاد می‌کند و سوت و کف می‌زند که این دو را به جان هم انداخته است.

- به هر اندازه که طرف مقابل قدرت حيله گری و هوش خوبی داشته باشد، ظاهر را حفظ می کند ولی آب زیرکاه ترمی شود.

- فقط در یک حالت عیب دیگران را به آنها می گوئیم: در صورتی که برای اصلاح عیب راهی جز گفت و شنود وجود نداشته باشد. در درجه اول به خود او می گوئیم. اگر فایده ای نداشت در درجه دوم به کسی می گوئیم که بتواند در رفع عیب یاری کند.

- اگر گناه یا اشتباه یا بدی پنهانی را از کسی که به شما وابستگی عاطفی دارد، دیدید:

- مرحله اول: فوراً آن را بپوشانید، حتی اگر دیگران خواستند بگویند و افشا کنند، حرف را عوض کنید و اجازه ندهید دیگران بگویند.

- مرحله دوم: علت نیاز او به این گناه و غفلت را پیدا کنید. آیا این نیاز حقیقی است یا کاذب؟ اگر حقیقی است به دنبال برطرف کردن آن باشید. اگر کاذب است راه اینکه نیازهای حقیقی اش جای نیازهای کاذب را بگیرد، ایجاد کنید.

مثال: در گوشی یا تبلت فرزندتان تصاویر یا فیلم های نامناسب، چت و گفت و گو با جنس مخالف می بینید. آیا باید گوشی بچه را بگیرید؟ او را محدود کنید؟ او را دعوا کنید؟ خیر! همه این کارها، حیا را می درد و نتیجه برعکس خواهد داشت. لازم است بسیار جدی خودتان را به ندیدن بزنید ولی پایش کنید ببینید در این گفت و گو و مسائل آیا دلش می خواهد در این زمینه آگاهی پیدا کند یا دلش می خواهد خود را تحریک کند؟ در این حالت یکی از مهم ترین علت هایی که بچه ها به سراغ فیلم، عکس و چت های نامناسب در رابطه با مسائل جنسی می روند، به علت کنجکاوی آنها است.

نکته: بسیار مهم است که قبل از رسیدن به سن بلوغ، با فرزندمان کار کرده باشیم. اول مادر و بعد پدر، بهترین منابع درباره سوال های مگو و رازهای مگو هستند. او باید بداند، اگر بدترین و سخت ترین مسائل را با شما مطرح کند، شما آبروریزی نمی کنید، با او برخورد زشت نمی کنید. او را متهم نمی کنید و برچسب نمی زنید.

🌈 چرا خدا حیا می کند که عیب ما را آشکار کند؟

خدا دوست دارد بنده‌هایش را به بهشت ببرد. دوست دارد بنده‌هایش لذتِ نابِ ابدی ببرند نه اینکه چند روز لذتِ کاذب ببرند و بقیه عمر در عذاب باشند. خداوند، دوست دارد بنده‌های گناهکارش از گناه، غفلت و زشتی دور شوند. اما فقط زمانی پرده را کنار می‌زند که این آدم در نهایتِ جسارت گناه کند و به گناهش افتخار کند. آنقدر در آن گناه فرو رفته باشد که تغییر ماهیت داده باشد. خدا مانع یعنی واعظ گذاشته است. از درون خود؛ وجدان درد و از بیرون؛ دوست، فامیل و آشنا و جایی که ترس از آبروریزی بوده است تا بلکه این آدم بازگردد ولی از زشتی خود برنگشته است. اینجا خدا پرده را عقب می‌زند.

- حیای عاقلانه یعنی: من تغافل می‌کنم تا بتوانم تو را از بدی جدا کنم، نه تو را از خودم و بلکه با بدی پیوند بزنم. پرده ستاریت خدا برای توبه و انابهٔ مستمر بندگانِ گناهکارش است.

🔑 مامان‌ها از فرزندان‌تان دلبری کنید

شاه کلید اصلی دلبری کردن، هفت فرمول رفاقت است که قبلاً اشاره شده است. مانند:

- رفیق کسی است که با آدم می‌سازد. سازگار است؛ یعنی اگر عیبی را دید فوراً قطع رابطه نمی‌کند. به بقیه نمی‌گوید. خودش به شکل‌های مختلف شروع می‌کند به کمک کردن برای اینکه رفیقش از آن عیب بیرون بیاید. نه اینکه زشتی او نادیده گرفته شود بلکه سازگاری کردن برای اصلاح اتفاق بیافتد.
- به جای اینکه مچ فرزند و همسران را بگیرید، دستشان را بگیرید. حداقل در هفته یک وقت اختصاصی با فرزند داشته باشید، حرف‌های مگوی فرزندان را بدون اینکه او را دعوا کنید و برچسب بزنید، بشنوید. مثل یک دوست با او کنار بیایید.
- رفیق، خود را متهم می‌کند. در رفاقت می‌گوید من چه چیزی کم گذاشته‌ام، نمی‌گویند تو چقدر بد هستی!
- در گناه آشکار، رفاقت باید بسیار بیشتر باشد یعنی من باید با گفتن جانم و دلم، قربانت شوم، گاهی هم اشک، نشان دهم از اینکه تو راه خود را پیدا نمی‌کنی، رنج می‌کشم. خیلی مهم است که من فعل را از فاعل جدا کنم و در رفتارم نشان دهم که تو فرزند من هستی! من عاشق تو هستم! تو میوهٔ قلب و عصارهٔ وجود من هستی. بزرگ‌ترین هدیهٔ خدا

برای من هستی و من دوستت دارم. این خیلی مهم است که من به فرزندم بگویم بی اندازه دوستت دارم

- **مادر شهید شاهرخ ضرغام، مادری است که رفاقت می داند.** مادر شهید ضرغام، وقتی کار زشت فرزندش را می بیند با عشق نشان می دهد که از این کار تو بدم می آید اما من عاشق تو هستم.

- **برای کمک به فرزندان که راه را گم کرده اند، به شهید ضرغام متوسل شوید:** شهدا زنده هستند، از دست خدا لقمه می گیرند. هدیه های خوب نورانی و مورد عنایت خدا برای شهید قرار بدهید و ایشان را به حق حضرت زهرا(س) قسم دهید و بگویید: دست فرزندم را بگیر، چون شهدا به حضرت زهرا(س) تعصب خاص دارند و به همین دلیل انتخاب شده اند. بعد از اینکه توسلات را جدی انجام دادید اگر نشانه های این تغییرات را به صورت جدی ندیدید اعلام کنید که اگر دست فرزندم را نگیری و او را از این منجلاب بیرون نیاوری، شکایت تو را نزد حضرت زهرا(س) خواهم کرد؛ یعنی می گویم: می توانستی دست فرزندم را بگیری اما نگرفتی. چه زمانی می توانم این را بگویم و انجام دهم؟ وقتی که خودم در حیطة مادری تلاش مضاعف کرده باشم.

- **تغافل باطل یا احمقانه کجاست؟**

1- زمانی است که کسی زشتی یا گناهی را انجام می دهد و آسیب آن تنها به خودش نمی رسد بلکه عده زیادی را درگیر می کند. مثلاً خدایی ناکرده شخصی متوجه می شود که فرزندش دیگر معتاد نیست، مواد فروش شده است. اگر شخص بخواهد نادیده بگیرد، فرزندش هر روز تعدادی از آدمها را بدبخت می کند. باید محض رضای خدا کاری بکند و راه چاره ای پیدا کند (مشاوره، نیروی انتظامی و...) تا محکم در مقابل او بایستد.

2- وقتی فرزند یا هر کس دیگری که با من ارتباط عاطفی دارد و من از گناه یا عیب او باخبر شده ام، دارد به سرعت در این منجلاب پیش می رود و من می بینم پیشرفت جدی و سریعی دارد و به ناکجا آباد خواهد رفت، اگر آنجا سرعت ارتباطی شما ضعیف تر از سرعت گناه اوست، باید کمی پرده حیا را عقب بزنید.

3- گاهی لازم است از یک واسطه‌ای (بازوی تربیتی) استفاده کنید که روی فرزند یا آن شخص تسلط عاطفی دارد و حرف او را بیشتر از شما قبول دارد.

پرسش و پاسخ

1- چگونه عادت ماهانه را به دختر ۱۰ ساله توضیح بدهم؟

هوش جنسی فرزندانمان را بالا ببریم ولی هوشیاری جنسی آن‌ها را بالا نبریم. یعنی سطح آگاهی‌شان را متناسب با سن، موقعیت و جنسیت آن‌ها بالا ببریم تا مسائلی که با آن در تعامل و درگیری قرار خواهند گرفت را به طور کامل بدانند. اما به گونه ای نگوییم که آن‌ها را برای پیدا کردن جنبه‌های دیگر تحریک کند و بعد در فکر و خیال خود به آن بپردازند و تبدیل به یک محرک درونی شود.

1- او را تخلیه اطلاعاتی کنیم. باید بدانیم فرزندانمان چه چیزهایی می‌داند چون بین دانسته‌هایش یک دنیا اشتباه و ندانستن وجود دارد. مهم این است که محدوده دانایی فرزند را اصلاح کنیم. به سن و جثه او توجه کنید. به دخترهای چاق که رشد سینه‌هایشان رخ داده است و نوع واکنش و برخوردشان نشان می‌دهد که علائم بلوغ را دارند، حتی ۹ ساله، خیلی سریع‌تر باید آگاهی نسبت به عادت ماهانه داده شود؛ اما دختری که بسیار لاغر است و هیچ کدام از شاخصه‌های جنسیتی‌اش آشکار نشده و اصلاً متوجه این قضایا نیست، این جزئیات باید با یک تاخیر زمانی برایش گفته شود. به همین دلیل مثل یک لباس است، باید سایز شود.

- چگونه داده‌های او را بگیریم؟ یک کار مشترک انجام دهید مثل درست کردن کیک یا دسری که زیاد مشغول آن نباشید. بهانه‌ای باشد برای اینکه کنارهم باشید و گاهی ممکن است چیزی بگویید که نخواهید چشم در چشم شوید. در این حالت بگویید: "مادر جون! در مورد اینکه یه دختر خانوم بعدها بخواد مامان بشه، چی می‌دونی؟ معلم‌هاتون چیزی گفتن؟ چیزی از دوستات شنیدی؟" اگر فرزندان برون‌گرا باشد به راحتی می‌گوید چه چیزهایی را شنیده است یا حتی با کلماتی بگوید که برای شما تنش عاطفی یا اخلاقی ایجاد کند.

2- وقتی شروع به گفتن داده‌هایش کرد، بدون اینکه غربزینید و بگویید: "وای! دوستات این چیزا را به تو گفتن؟! امنیت عاطفی‌اش را فراهم کنید و به او بگویید: "خب دخترم، وقتی این حرف‌ها را شنیدی چه احساسی داشتی؟" احساساتش را بررسی کنید و در صورت نیاز شروع به اصلاح‌گری کنید. خیلی اوقات بچه‌ها از واقعه‌ی بلوغ جنسی می‌ترسند یا بدشان می‌آید. امکان دارد نوع گزارش‌ها طوری باشد که باعث ایجاد آزار، ترس و یا حتی رنجش برای آن‌ها شود. مثلاً بگوید چرا خدایی که آنقدر مهربان است ما را طوری آفرید که این اتفاق برایمان بیافتد؟ ممکن است در دخترها، درگیر بودن نسبت به اینکه ۷ روز در ماه خونریزی داشته باشند که هم در جسم آن‌ها و هم در نوع پوشش و ورزش آن‌ها اثر می‌گذارد، خصوصاً در مورد بچه‌های پرتکاپو، بیزاری از جنسیت را ایجاد کند.

3- خیلی مهم است که مادر به درستی تسهیل‌گری کند. احساس او را بپرسید، اگر احساسش بد و گزنده بود، احساسات خوب را برایش بازگو کنید. باید احساس فرزندتان را دریابید. **نگاه او را از حالت جنسی به جنسیتی برگردانید.** نگاه جنسی، حالت غریزی و فعل و انفعالی دارد. حالت جنسیتی، حالت هویت‌سازی است. چیزی که در تربیت جنسی کمک می‌کند "دادن هویت جنسیتی" است؛ یعنی فرزندتان به پسر یا دختر بودن خود افتخار کند. نعمت‌ها و رحمت‌های خدا که او را از جنس دیگر متفاوت کرده است بشناسد و از داشتن دارایی‌هایی که خدا به او داده است لذت ببرد و قدرشناسی کند.

2- سطح پوشش کودکان در مقابل دیگران چقدر باید باشد؟

سطح پوشش کودکان در مقابل دیگران تا اندازه‌ای است که هم بدن کودک در امان باشد و هم دیگرانی که با او در ارتباط هستند تحریک نشوند؛ یعنی تحریک و تحرک دوسویه است.

- بدن کودک باید پوشیده باشد. همچنین سطح تماس با بدن بچه به حداقل برسد. (در ارتباط با پدربزرگ، دایی، عمو و...)

- در مقابل رفتارهایی مثل دست کشیدن به بدن کودک، محکم درآغوش گرفتن، بوسیدن لب و... باید بدون التهاب و اضطراب حریم را نگه دارید. خیلی وقت‌ها اگر بخواهی با استناد به مسائل دینی

و تربیتی بگویید، آن‌ها مقاومت منفی ایجاد می‌کنند. با مسائل بهداشتی بیان کنید. بگویید: "وقتی لب بچه را می‌بوسید دهانش برفک می‌زند. می‌ترسم شما اذیت شوید و بچه هم اذیت شود."

-با پوشش مناسب، برای کودک حریم بسازید. گاهی مادر با لباس بندی و مایو که تن بچه می‌پوشاند یا نوع آرایشی که برای بچه قرار می‌دهد، جذابیت‌های جنسی در او ایجاد می‌کند ولی توقع دارد دیگران او را بچه ببینند. این بچه ممکن است، حتی از طریق محارم در معرض کودک‌آزاری جنسی قرار بگیرد. بنابراین دست، پا و بدن کودک هم مانند بخش خصوصی باید، پوشیده باشد.

3- چه کسانی می‌توانند فرزندتان را به حمام ببرند؟

-ترجیحاً جنس مخالف مطلقاً این کار را انجام ندهد.

-همه آدم‌های عاقل هم جنس که مریض نباشند.

4- پدر دختر نوزاد می‌تواند بچه را بشوید؟

اولویت این است که کلاً پدر در محدوده شست‌وشو، تعویض پوشک و مسائلی که مربوط به موقعیت جنیتال (دستگاه تناسلی) دختر است اصلاً ارتباط مستقیم نداشته باشد جز در مواقع ضروری. مثلاً زمانی که پای بچه سوخته است و مادر نیست یا کسی دیگری نیست که این کار را انجام دهد، بله! اینجا پدر بچه را عوض کند.

5- مادر زمان حمام کردن بچه تا چه اندازه باید پوشش داشته باشد؟

-به میزان هوشیاری جنسی او توجه کنید.

-حداقل پوشش مادر، پوشاندن موقعیت جنیتال است؛ یعنی سترعورت داشته باشد.

-اگر احیاناً مجبور شدید کسی از محارم غیرهم‌جنس خود را به حمام ببرید؛ مثلاً پسر خواهرتان یا پسر برادرتان، اگر در سن هوشیاری جنسی نیستند و کنجکاو‌های اضافی جنسی ندارند، طبیعتاً با

لباس بروید. نهایتاً این است که لباستان خیس می‌شود و آن را کنار می‌گذارید.

همدردام
کوردی